

Nr 439.

Av herr Norling, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till arbetarskyddslag m. m.

Enligt nu gällande arbetarskyddslag skall varje minderårig åtnjuta en oavbruten ledighet varje dygn av minst 11 timmar samt skall, om den minderåriga sysselsättes inom industri eller likställt arbete, i denna ledighet ingå tiden mellan klockan 19 och 6 om den minderåriga är under 16 år. För minderårig som är 16 år skall tiden mellan klockan 22 och 5 ingå i den ovan nämnda ledighetsperioden. Dessutom följa flera undantag för minderårig, som är 16 år.

I det nu av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till lag har medtagits den utvidgning av lagen som förordats av arbetarskyddssakkunniga för minderårig under 16 år, men för minderårig över 16 år återfinnes den nuvarande lagens lydelse med generöst tilltagna dispensmöjligheter.

Enligt arbetstidslagen gäller som allmän regel att arbetare icke kan användas till arbete mer än högst 9 timmar om dagen och 48 timmar i veckan. Det kan inte bestridas att för en minderårig, som övergår från skolgång till förvärvsarbete, även en sådan arbetstid kan anses vara för lång. Till detta kommer att, efter ansökan om dispens, minderåriga fyllda 16 år även kunna utnyttjas för övertidsarbete.

En maximalarbetstid av tio timmar per dygn och 54 timmar per vecka för minderårig måste betraktas som en orimligt lång arbetstid och kommer att verka menligt och skadligt på de unga.

Genom ett antagande av nu föreslagen arbetarskyddslag för minderåriga, kommer dessa i ett betydligt sämre läge än minderåriga exempelvis i Norge och Finland, där maximalarbetsdagen för minderårig under 18 år är 8 timmar per dygn och 48 timmar per vecka.

Även den omständigheten måste beaktas att de minderåriga efter slutad skolgång ofta fortsätta utbildningen genom kvällskurser i teoretisk och praktisk yrkesutbildning. Detta betyder för den minderåriga att han får en mycket lång arbetsdag. Medräknar man färden till och från arbetsplatsen, som i många fall kan taga avsevärd tid i anspråk, och därtill lägger den tid som en kvällskurs omfattar, kommer den minderåriga upp till tid, som för hans verksamhet sammanlagt i många fall betydligt överstiger arbetstiden för vuxna arbetare.

Därtill kommer att de minderåriga i regel äro mera mottagliga för skadeverkningar av hårt arbete än de äldre. En kortare arbetstid för minderåriga är därför i alla avseenden väl motiverad.

Beträffande nattvilan för minderåriga finnas i nu föreliggande lagförslag så många undantag för dispensförfarande, att det verkligen kan ifrågasättas om den minderåriga kan erhålla den nattvila som behöves för att han såväl fysiskt som psykiskt skall stå ut med kroppsarbete.

Motionären hyser således den uppfattningen, att allt arbete mellan klockan 19 och 6 skulle lagenligt vara förbjudet för alla minderåriga.

Med hänvisning till denna motivering hemställs,

att riksdagen för sin del måtte besluta följande ändringar i 4 kap.

25 §.

Till arbete, som under jord bedrives i gruva, i stenbrott eller å annan med gruva eller stenbrott jämförlig arbetsplats, må minderårig icke användas.

31 §.

Angående minderårigs arbetstid skall, utöver vad eljest i lag eller författningar stadgas angående begränsning av arbetstiden, gälla, att minderårig icke i något fall må användas till arbete mer än 7 timmar av dygnet eller 40 timmar i veckan.

33 §.

Minderårig arbetstagare skall för nattvila beredas oavbruten ledighet från arbetet under minst elva timmar varje dygn. I denna ledighet skall ingå tiden mellan klockan 19 och klockan 6.

Stockholm i november 1948.

Anton Norling.

Nr 440.

Av herr Norling, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till arbetarskyddslag m. m.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 619.)

Stockholm i november 1948.

Anton Norling.
